

מקום אחר, והכל כולל בתוכו. כְּאֵלֵּי קֶדֶר, זו האות ו', שֶׁפָּד הוא, שאין בו הלכין של מקום אחר. והכל כולל בתוכו. כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֶה, האות ו', שאין בה לכן של מקום אחר, והכל כולל בתוכו.

וְעַם כָּל זֶה, אף על גב ששנים הללו, אֵלֵּי קֶדֶר ויריעות שְׁלֹמֶה, הם נסתרים, ואין בהם לכן אחר, אין נסתרת וגנוזה כמו האות ו'. ומשום כך אל תרְאֵנִי, כמו שנתבאר.

וְאִם תֹּאמַר, האות ו'? זו יוצאת מהאות ו' שמתפשטת מכללות זכר ונקבה. ומשום שיוצאת מהאות ו', אינה בחשבון בעצמה.

וְעַל זֶה שני אלו הן שחורות בעצמן, והכלל של אותם הפנימיים, הקרובים שלהם. ואין בהם הלכין של מקום אחר, להראות. אֵלֵּי קֶדֶר ויריעות שְׁלֹמֶה, ובכל האותיות אין בהן כמו האות ו' שנסתרת בכל צדדיה.

יִפְה נוף (תהלים מח) - זהו הנוף של עץ החיים, שיוצא מן האות ו'. ואחר כך נכלל באות ו'. כיון שמריק את כל אותן הפרכות בחבור אחד, נכלל באות ו', והכל נהיה נקדה אחת. וזהו משוש כל הארץ. אחר שנכלל באותה הנקדה, הפל הוא הר ציון, הפל נקדה אחת היא.

אף על גב שהיא קטנה, ולא נראית בה התפשטות אחרת ולכן לכלל בה אחרים, היא קרית מלך רב. ואותו המלך רב, עליון ושולט בכל אוכלוסי, כלם נכנסים לתוך הנקדה הזו שהיא

וְזוֹתִי (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים

בה מעט, שאין בה הלכין של מקום אחר, להכלל ולהכניס אחרים לתוכה. ובא אליה מלך גדול

אִיהוּ, דְּלִית בִּיה חוּרָא דְאַתֵּר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּיָה. כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֶה, אֵת ו', דְּלִית בִּיה חוּרָו דְאַתֵּר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּיָה. וְעַם כָּל דָּא, אף על גב דְּתֵרִין אֵלִין, אֵלֵּי קֶדֶר ויריעות שְׁלֹמֶה, אֵינוֹן סְתִימִין, וְלִית בְּהו חוּרָו אַחְרָא, לִית סְתִים וְגַנְזִי כָּאֵת ו'. וּבְגִין כֵּךְ, אֵל תְּרֹאוּנִי, כְּמָא דְאַתְמָר.

וְאִי תִימָא, אֵת ו'. הֵא, נִפְקָא מֵאֵת ו', דְּאַתְפְּשֵׁט מִכְּלָלוֹ דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וּבְגִין דְּנִפְקַת מֵאֵת ו', לֹאֵ אִיהו חוּשְׁבָנָא בְּגִרְמָה.

וְעַל דָּא, תֵּרִין אֵלִין, אֵינוֹן שְׁחוּרוֹת (דף 19 ע"א) בְּגִרְמִיָּהוּ, וְכִלְלָא דְּאֵינוֹן פְּנִימָאִין, קֶרְבִּין דְּלֵהוֹן. וְלִית בְּהו חוּרָו דְאַתֵּר אַחְרָא, לְאַתְחִזָּא. אֵלֵּי קֶדֶר ויריעות שְׁלֹמֶה, וּבְכָל אֲתוּוֹן, לִית בְּהו כָּאֵת ו', דְּאִיהִי סְתִים מִכָּל סְטֵרוֹי.

יִפְה נוף, דָּא נופא דְּאֵילָנָא דְּחִי, דְּנִפִּיק מֵאֵת ו'. וּלְבַתֵּר אֲתִפְלִיל בָּאֵת ו'. כִּיוֹן דְּאֵרִיק כָּל אֵינוֹן בְּרַכָּאן בְּחִבּוּרָא חָדָא, אֲתִפְלִיל בָּאֵת ו', וְהוּי כּוּלָּא נְקוּדָה חָדָא. וְדָא אִיהו מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ. לְבַתֵּר דְּאַתְפְּלִיל בְּהוּא נְקוּדָה, כָּלָא אִיהו הר צִיוֹן. כָּלָא נְקוּדָה חָדָא אִיהִי. אֵף עַל גַּב דְּאִיהִי זְעִירָא, וְלֹא אֲתִחִזָּאֵת בֵּה פְּשִׁיטוֹ אַחְרָא, וְחוּרָו, לְאַתְפְּלִילָא בֵּה אַחֲרָנִין, קְרִית מֶלֶךְ רַב אִיהִי. וְהוּא מֶלֶךְ רַב, עִילָאָה וְשְׁלִיטָא בְּכָל אוֹכְלָסִין דִּילִיָּה, כּוּלְהוֹן עֲאֵלִין גּוֹ הֵאֵי נְקוּדָה דְּאִיהִי ו'.

וְדָא אִיהִי (קהלת ט יד) עִיר קְטַנָּה וְאֲנָשִׁים בֵּה מְעַט, דְּלִית בֵּה חוּרָו דְּאַתֵּר אַחְרָא לְאַתְפְּלִילָא וְלֹאֲעֵלָא אַחֲרָנִין בְּגוּיָה. וּבָא אֵלִיָּה מֶלֶךְ גְּדוֹל, דָּא אֵת ל', דְּאִיהִי מְגִדְלָא דְּפֶרַח בְּאוּרָא דְּכִיָּא

- זו האות ל', שהיא מגדל שפורה
באור טהור שנתפס, משום שיש
אור אחר שאינו נתפס כלל, ולא
ידוע.

זה אף על גב שהאות הו', מלך
גדול על כל האותיות נכנס
בתוכה, והיא אות קטנה שחורה
שאין בה לכן של מקום אחר.
כונס אותה בתוכה, וכולל אותה,
וסבב אותה עם אות אחת שהיא
ט'. ט' היתה ל', ובאותה הסבוב
שסובב סביב סביב, נעשתה
בעגול ט'.

ובנה עליה מצודים גדלים,
להתפס ולקחת מי שצריך
בתפיסה שלה, כמו שנאמר (שם יז)
אשר היא מצודים וחרמים. ובנה
עליה, עליה ודאי, בשבילה,
בשביל כבודה, לתת לה שליטה
על הפנים שחביבים פמה מיתות
בית דין, פמה קנסות, פמה
ענשים. מי שיכנס לאותה נקדה,
קנס קנס יתר על נקדה זו.

בגלל הנקדה הזו הפסיד שלמה
המלך את מלכותו, ונקרעה
ונתנה לאחרים. ואף על גב שהיא
קטנה מכל האותיות, והיא נקדה
אחת לבדה.

שחרי באותה שעה עלתה י' לפני
הקדוש ברוך הוא, ואמרה לפניו:
הנה שלמה המלך עשה אותי
פלסתר. מי הי' ? הי' של (דברים יז)
לא י"רפה לו סוסים. ולא י"רפה
לו נשים. וכסף וזהב לא י"רפה
לו מאד. אמר לה הקדוש ברוך
הוא: שלמה יאבד ואלף אחרים,
ואת לא תעקרי מתוך מקומך.
באותה השעה יצאה קוף מלפני
הקדוש ברוך הוא, וגרשה אותו
ממלכותו, והלך כהדיוט בעולם,
והוא מכריז ואומר באות ק',
(קהלת א) אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלים.

ועל זה (שם ט) ובנה עליה מצודים

דאתפס. בגין דאית אוירא אחרא דלא אתפס
כלל, ולא ידיע.

והאי, אף על גב דאת דא מלך גדול על כל
אתון, עייל בגויה, ואיהי את זעירא
שחורה דלית בה חורו דאתר אחרא. פניש
ליה בגויה, וכלל ליה. וסבב אותה באת חד
דאיהי ט'. ט' ל' הות, ובההוא סיבובא דקא
מסבב סחור סחור, אתעביד בעגולא ט'.

ובנה עליה מצודים גדולים, לאתפשא
ולמנקט מאן דבעיא בתפיסו דילה.

פמה דאת אמר, (שם יז כו) אשר היא מצודים
וחרמים. ובנה עליה, עליה ודאי, בגינה, בגין
יקרה, למיהב לה שלטנותא על בני חייבי
פמה מיתות בית דין, פמה קנסין, פמה עונשין,
מאן דיעול לגבי ההוא נקודה, קנסא יתירא
קנים, על נקודה דא.

בגין נקודה דא, אפסיד שלמה מלכא
מלכותיה, ואתקרע, ואתיהב לאחרנין.
ואף על גב דאיהי זעירא מכל אתון, ואיהי
נקודה חדא בלחודאה.

דהא בההיא שעתא סליק י' קמי מלכא
קדישא, אמרה קמיה, הא שלמה מלכא
עבד לי פלסתר. מאן י'. י' (דברים יז) דלא י"רפה
לו סוסים. ולא י"רפה לו נשים. וכסף וזהב
לא י"רפה לו מאד. אמר לה קודשא בריך
הוא, שלמה יתאבד, ואלף אתרנין, ואת לא
תתעקר מגו אתרך.

בההיא שעתא, נפקת קוף מקמי קודשא בריך
הוא, ותרף ליה ממלכותיה, ואזל
הדיוטא בעלמא, והוא אכריז ואמר באות ק',
(קהלת א יב) אני קהלת הייתי מלך על ישראל
בירושלים.

ועל דא (שם ט יד) ובנה עליה מצודים גדולים,

גְּדֻלִּים, לְתַפֵּס בְּשָׂכִילָה בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּחֻטְאֵיהֶם. וְאִם לְשִׁלְמָה
הַמֶּלֶךְ הָיָה כֶּךָ, וְנִתְפַּס בְּאוֹתָם
מִצֻּדִּים - כָּל שָׂכֵן וְכָל שָׂכֵן שָׂאֵר
בְּנֵי הָאָדָם. וּמִשּׁוּם כֶּךָ הָיָה
אוֹמֶרֶת שְׁחֹרָה אֲנִי, כְּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְעַל זֶה אֵל תִּרְאֵנִי, לֹא
תֻּכְלוּ לְהִסְתַּכֵּל בִּי וּלְהַכְנִס
בְּתוֹכִי, מִשּׁוּם שֶׁאֲנִי שְׁחֹרָחֶרֶת,
הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי (שיר א), הִצִּיקוּ
לִי בְּנִקְדָּה הַזֹּאת, שֶׁלֹּא לְהַכְנִס אֶחָד
בְּתוֹכִי. הֵם הִתְפַּשְׁטוּ וְהִתְתַּקְּנוּ
בְּתַקּוּנֵיהֶם כְּרֵאִיוֹ, הִתְתַּקְּנוּ
וְהִתְפַּשְׁטוּ בְּאוֹת ו', שִׁיִּצְאָת
מִתּוֹךְ הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְהִתְתַּקְּנוּ
בְּתַקּוּנֵיהֶם כְּרֵאִיוֹ. הִתְתַּקְּנוּ
וְהִתְפַּשְׁטוּ וְנִחְקְקוּ בְּאוֹת ש'
שִׁיִּצְאָה מִשָּׁם.

הִתְתַּקְּנוּ וְנִחְקְקוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ בְּאוֹת
ו'. הִתְתַּקְּנוּ וְנִחְקְקוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ
בְּאוֹת צ'. וְאֲנִי אֵין לִי הִתְפַּשְׁטוֹת
לְצַד בְּעוֹלָם, וְלֹא הִשְׁאִירוּ לִי
מָקוֹם אַחֵר לְהַכְלִיל אֶתְכֶם.

שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, שֶׁאֲנִי
נִקְדָּה אַחַת שֶׁשׁוֹמֶרֶת אֶת שְׂאֵר
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּנְקְדוּ בִּי, וְשׁוֹמֶרֶת
אוֹתָם, שֶׁהֵרִי אֲנִי הוֹלֶכֶת בְּכָל
הָאוֹתִיּוֹת, וְהֵן הִתְפַּשְׁטוּ בִּי, כָּלֵם
הִתְפַּשְׁטוּ בִּי.

כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, שֶׁאֲנִי אֵין
לִי הִתְפַּשְׁטוֹת, וְלֹא עָנָף לְצַד הַזֶּה,
וְלֹא לְצַד הַזֶּה. שֶׁאֲלֹמָלָא פִּשְׁטִי
עֲנָפִים, הֵייתִי כּוֹלֶלֶת אֶתְכֶם
בְּתוֹכִי. אֲבָל לֹא נִטְרָתִי, לֹא
הוֹשְׁטִי עֲנָפִים לְצַד שֶׁל הָעוֹלָם.
נִטְרָתִי - שְׁמַר אֶת הָעָנָף.

הָאוֹת הַזֹּאת הִיא בֵּית יִשְׂרָאֵל,
שֶׁיִּרְשׁ אוֹתָהּ מִתּוֹךְ הַנִּקְדָּה
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁכְּתוּב (ישעיה ה) כִּי כָרַם
ה' צִבְאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה,
כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, שֶׁלֹּא
הוֹשְׁטִי עֲנָפִים לְצַד שֶׁבְּעוֹלָם, לֹאֲחֹז אֶתְכֶם.

לְאַתְּפָסָא בְּגִינָה בְּנֵי עֲלָמָא בְּחוּבֵיהוֹן. וְאִם
לְשִׁלְמָה מַלְכָּא הָיָה הָכִי, וְאַתְּפַס בְּאִינוֹן
מִצֻּדִּין, כָּל שָׂכֵן וְכָל שָׂכֵן שָׂאֵר בְּנֵי נָשָׂא.
וּבְגִין כֶּךָ אֵיהִי אֲמִירָתִי, שְׁחֹרָה אֲנִי, כְּמָה
דְּאַתְמֵר. וְעַל דָּא, אֵל תִּרְאֵנִי, לֹא תִּיכְלֹן
לְאַסְתַּכֵּלָא בִּי וּלְעֲצָלָא בְּגִינָא, בְּגִין שֶׁאֲנִי
שְׁחֹרָחֶרֶת, כְּמָה דְּאַתְמֵר.

בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי, אֲעִיקוּ לִי בְּהָאֵי נְקֻדָּה, דְּלֹא
לְעֲצָלָא אַחֲרָא בְּגִינָא. אִינוֹן אֲתַפְּשִׁיטוּ
וְאַתְתַּקְּנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת. אֲתַתְּקֵנוּ
וְאַתְפַּשְׁטוּ בְּאוֹת ו', דְּנִפְקָא מִגּוֹ נְקֻדָּה עֵילָאָה,
וְאַתְתַּקְּנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת. אֲתַתְּקֵנוּ
וְאַתְפַּשְׁטוּ וְאַתְגְּלִיפוּ בְּאוֹת ש', דְּנִפְקָא מִתַּמָּן.
אַתְתַּקְּנוּ וְאַתְגְּלִיפוּ וְאַתְפַּשְׁטוּ, בְּאוֹת ו'.

אַתְתַּקְּנוּ וְאַתְגְּלִיפוּ וְאַתְפַּשְׁטוּ בְּאוֹת
צ'. וְאַנָּא לִית לִי פִּשְׁטוֹ לְסִטְרָא בְּעֲלָמָא, וְלֹא
שִׁבְקוּ לִי אֶתְר אַחֲרָא לְאַכְלָלָא לְכוּ.

שְׁמוֹנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, דְּאֲנָא נְקֻדָּה חַד,
דְּנִטִּיר לְשְׂאֵר אֲתוּוֹן דְּאַתְנִקִּידוּ בִּי,
וְאַנְטֵרְנָא לִוְן, דְּהָא אֲנָא אֲזִיל בְּכָל אֲתוּוֹן,
וְאַתְפַּשְׁטוּ בִּי, כּוֹלְהוּ בִּי אֲתַפְּשִׁיטוּ.

כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, דְּאֲנָא לִית לִי פִּשְׁטוֹ,
וְלֹא עֲנָפָא, לְסִטְרָא דָּא, וְלֹא לְסִטְרָא
דָּא. דְּאֲלֹמָלִי פִּשְׁטֵנָא עֲנָפִין, כְּלִילָנָא לְכוּן
בְּגִינָא. אֲבָל לֹא נִטְרָתִי, לֹא אוֹשִׁיטְנָא עֲנָפִין
לְסִטְרָא בְּעֲלָמָא. נִטְרָתִי, נִטֵּר עֲנָפָא.

אֶת דָּא, בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵיהִי, דְּיָרִית לָהּ מִגּוֹ
נְקֻדָּה עֵילָאָה. דְּכְתִיב, (ישעיה ה) כִּי כָרַם
ה' צִבְאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, כְּרָמִי שְׁלִי
לֹא נִטְרָתִי, דְּלֹא אוֹשִׁיטְנָא עֲנָפִין לְסִטְרָא
בְּעֲלָמָא, לֹאֲחֹדָא לְכוּ.